

Вечеръ

Слънцето заседна
Тамъ задъ планина,
И свѣтътъ потъна
Въ мракъ и тъмнина.

Мирно всѣка птичка
Се вѣвъ гнѣздо сврѣ;
Дневний шумъ утихна,
Работата спрѣ.

Но не бой се, утре
На небесний сводъ
Други день ще дойде —
Слънце и животъ

Пѣтель и ялмазъ

Лъщѣлъ въ смѣта безценъ ялмазъ
И гладний пѣтлю се завтекѣлъ,
Поклѣвналъ го и този часъ
Ядосалъ се и рекѣлъ:
„Бжди ти лѣскавъ колко щешъ, —
Защо ми си, кога не се ядешъ“!

Майчина пѣсенъ

Жалость ме е залюлѣла
На животъ отъ първий часъ;
Надъ люлка ми майка пѣла
Тжжна пѣсенъ съ жаленъ гласъ:

Клето чедо! Вечъ баща ти
Въ хладни гробни тъмнини —
Ножъ душмански го пропрати;
Ти си робъ отъ пелени.